

Buono, nessuno: krácení podle neurčitého členu

HAMPLOVÁ 2004, s. 35 (Apokopa závazná)

	JANEŠOVÁ 2009, s. 24	JANEŠOVÁ 2009, s. 73, 74
	adjektivum <i>buono</i>	zájmeno <i>nessuno</i>
un ragazzo	un buon ragazzo <i>dobry chlapec</i>	nessun ragazzo <i>žádný chlapec</i>
un amico	un buon amico <i>dobry přítel</i>	nessun amico <i>žádný přítel</i>
uno studente	un buono studente <i>dobry student</i>	nessuno studente <i>žádný student</i>
una ragazza	una buona ragazza <i>dobrá dívka</i>	nessuna ragazza <i>žádná dívka</i>
un'amica	una buon' amica <i>dobrá přítelkyně</i>	nessun'amica <i>žádná přítelkyně</i>

Pozn. 1: adjektivum *buono*:

- může stát i za substantivem nebo samostatně – v tom případě se nekrátí:

př. E' un ragazzo **molto buono**. Lui **è buono**.

Je to velmi dobrý chlapec. Je dobrý.

Pozn. 2: zájmeno *nessuno*

- před substantivem znamená *žádný*; může stát i samostatně – znamená *nikdo* a nekrátí se.

př. **Nessun** ragazzo viene. **Nessuno** viene.

Nepřijde žádný chlapec. Nikdo nepřijde.

- nemá plurál!

- stojí-li před slovesem, není ve větě už jiný zápor, stojí-li za slovesem je před ním ještě záporka *non*:

př. **Nessuno** viene. (**Nikdo** nepřijde).

Non viene **nessuno**. (**Nepřijde** nikdo).